

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 969/15</i>
------------------	-----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **3 lutego 2016 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Irena Mazurek (spr.)
	Sędziowie:	SSA Alicja Podczaska SSO del. Ewa Preneta-Ambicka
	Protokolant	st.sekr.sądowy Elżbieta Stachowicz

po rozpoznaniu w dniu **3 lutego 2016 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **S. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o emeryturę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Przemyślu**

z dnia **5 sierpnia 2015 r.** sygn. akt **III U 446/15**

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 969/15

Uzasadnienie

wyroku z dnia 3 lutego 2016 r.

Decyzją z dnia 14 maja 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w R. odmówił wnioskodawcy S. S. prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych, dochodzonego wnioskiem z dnia 20 marca 2015 r. w trybie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm). Powołując w podstawie prawnej decyzji art. 184 w zw. z art. 32 wyżej wskazanej ustawy, a także § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) organ rentowy stwierdził, że wnioskodawca nie spełnił wszystkich koniecznych przesłanek nabycia prawa do dochodzonego świadczenia emerytalnego, ponieważ nie wykazał wymaganego piętnastoletniego okresu pracy w szczególnych warunkach. W tym bowiem względzie podniesione zostało, że przedłożone przez wnioskodawcę świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 31 marca 1993 r. -wystawione przez Spółdzielnię Kółek Rolniczych

w C. ,obejmujące okres zatrudnienia od 1 lipca 1974 r. do 31 marca 1993r. (tj.16 lat 8 miesięcy i 24 dni) na stanowisku kierowcy ciągnika- jest błędne bo wskazuje na Wykaz B załącznika nr 1 do zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r., a w dokumentach które wnioskodawca dostarczył brak informacji czy stale w tym okresie pracował na stanowisku kierowcy ciągnika.

Wnioskodawca S. S. odwołał się od w/w decyzji ZUS do Sądu Okręgowego w Przemysłu . W odwołaniu z dnia 19 maja 2015 r. wnioskodawca, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez potwierdzenie jego uprawnienia do dochodzonego świadczenia emerytalnego zarzucił, że nie może ponosić ujemnych konsekwencji błędnie wystawionego przez pracodawcę świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych ,tym bardziej w sytuacji gdy w całym okresie zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w C. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wyłącznie pracę kierowcy ciągnika, co dodatkowo potwierdzić mieli wnioskowani do przesłuchania świadkowie.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 17 czerwca 2015 r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie żądania wnioskodawcy ,z tych samych względów jakie powołane zostały w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Przemysłu , po rozpoznaniu odwołania S. S., wyrokiem z dnia 5 sierpnia 2015 r. (sygn. akt III U 446/15) ,zmienił zaskarżoną decyzję ZUS przyznając wnioskodawcy prawo do emerytury , począwszy od dnia 17 kwietnia 2015 r. Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca S. S.

ur. (...)- pobierający świadczenie rentowe i pozostający w zatrudnieniu w Urzędzie Miasta i Gminy C.- złożył w dniu 20 marca 2015 r. w pozwanym organie rentowym wniosek o ustalenie prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych , powołując się na zalegające w jego aktach rentowych kwalifikowane świadectwo pracy z dnia 31 marca 1993 r .wystawione przez Spółdzielnię Kółek Rolniczych w C.. W dokumencie tym zaświadczone, że w okresie od 1 lipca 1974 r. do 31 marca 1993 r. wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę kierowcy ciągnika tj. prace wymienione w Wykazie B Dział VIII poz. 3 pkt 2 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach. W konsekwencji powyższego wystąpienia ,organ rentowy – zaskarżoną w niniejszym postępowaniu- decyzją z dnia 14 maja 2015 r. odmówił S. S. prawa do dochodzonego świadczenia emerytalnego ,przy uzasadnieniu błędności wystawionego świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Opierając się następnie na przeprowadzonych w postępowaniu sądowym dowodach osobowych z zeznań świadków i samego odwołującego , jak też dokumentacji pracowniczej wnioskodawcy ze spornego okresu zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w C. - przy podkreśleniu spójności i korelacji tych wszystkich dowodów –Sąd I instancji ustalił, że w całym okresie zatrudnienia u w/w pracodawcy odwołujący pracował w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy ciągnika ,przy czym głównie przy pracach polowych w czasie żniw jako kombajnista, a w okresie zimowym jako kierowca ciągnika

w transporcie. W świetle więc powyższego ustalenia, Sąd Okręgowy w Przemyślu uznał żądanie odwołania za w pełni zasadne, a zaskarżoną decyzję ZUS za naruszającą prawo. Wskazując bowiem w ocenie prawnej sprawy na art. 184 ust. 1 w zw.

z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 r., poz.748), a także § 2 ust. 1 § 3 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) Sąd Okręgowy uznał, iż wbrew stanowisku ZUS wnioskodawca S. S. spełnił wszystkie konieczne warunki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia emerytalnego, bowiem cały okres jego zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w C. w wymiarze 16 lat, 8 miesięcy i 24 dni, należy zakwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych przewidzianą w Dziale VIII pkt 3 Wykazu A załącznika do wyżej powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., a gdy idzie o kwalifikację resortową, określoną w Dziale VIII poz.3 pkt 1 załącznika nr 1 do uchwały nr 24 Zarządu Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych z dnia 14

1983 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w jednostkach organizacyjnych kółek rolniczych.

W podstawie prawnej wyroku, oprócz wyżej wskazanych przepisów prawa materialnego, powołany został art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c..

Wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 5 sierpnia 2015 r. zaskarżony został przez pozwaną Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.. W apelacji z dnia 31 sierpnia 2015 r. pozwany organ rentowy, zarzucając naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w szczególności art.184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach

z Fundusz Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 r., poz.748)

w zw. z § 2 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) i uznanie, że wnioskodawca udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a tym samym nabył prawo do emerytury w obniżonym wieku, wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie odwołania wnioskodawcy, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. W uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego skarżący – nie kwestionując ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego co do charakteru i rodzaju wykonywanej przez wnioskodawcę pracy w Spółdzielni Kółek Rolniczych w C. – podniósł wyłącznie zarzut tego rodzaju, że nie ma podstaw do kwalifikowania wykonywanej przez odwołującego pracy kierowcy ciągnika przy pracach polowych jako pracy w warunkach szczególnych, bo nie była to praca w transporcie o jakiej mowa w Dziale VIII poz.3 Wykazu A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub

w szczególnym charakterze. Na poparcie zaś tak wyrażonego poglądu apelujący powoływał wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2013 r. I UK 372/13 LEX nr 1467147.

W odpowiedzi na apelację z dnia 28 stycznia 2016 r. wnioskodawca S. S. wniósł o oddalenie wniesionego przez ZUS środka zaskarżenia, podkreślając, że zupełnie nie rozumie stanowiska organu rentowego skoro prace polowe wykonywał też jako kombajnista, a przecież tego rodzaju prace są wprost wymienione w Dziale VIII poz.3 Wykazu A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, rozpoznając apelację pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R., zważył co następuje;

Apelacja jest nieuzasadniona i jako taka podlega oddaleniu

Wbrew bowiem zarzutom zaskarżenia wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 5 sierpnia 2015 r. jest wyrokiem trafnym i odpowiadającym prawu, przy jak najbardziej właściwej kwalifikacji pracy wnioskodawcy na stanowisku kierowcy ciągnika i kombajnisty w Spółdzielni Kółek Rolniczych w C. jako pracy w warunkach szczególnych, przewidzianej w Dziale VIII poz.3 Wykazu A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w

sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) . I tak już na wstępie przyjdzie zauważyć, że

o ile w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji jak i w odpowiedzi na odwołanie wnioskodawcy pozwany organ rentowy co do zasady nie widział przeszkód w możliwości zakwalifikowania tych prac do prac w warunkach szczególnych ,a jedyne wątpliwości dotyczyły tego czy odwołujący w całym okresie ponad 16 letniego zatrudnienia wykonywał je stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (nadto w sytuacji błędnego przyporządkowania tych prac w kwalifikowanym świadectwie pracy odwołującego) - o tyle – przy wyjaśnieniu w postępowaniu sądowym powyższych wątpliwości w niekwestionowanych w apelacji ustaleniach faktycznych Sądu I instancji – w apelacji

naprowadzana jest zupełnie nowa argumentacja jakoby tylko i wyłącznie prace transportowe kierowców ciągników można uznać za pracę w warunkach szczególnych , przy wskazaniu na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2013 r. I UK 372/13. Skarżący przy tym (podobnie jak Sąd Najwyższy w powołanym orzeczeniu) -nie kwestionując co do zasady możliwości zakwalifikowania omawianych prac świadczonych w Spółdzielni Kółek Rolniczy do prac w Transporcie z Działu VIII Wykazu A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., nie definiuje pojęcia prac transportowych kierowców ciągników (czego także nie czyni Sąd Najwyższy w w/w wyroku) ,a przecież transport rozumiany jako przemieszczanie ładunków czy osób bez względu na to czy odbywa się to na drogach publicznych czy też nie ,dotyczy musi również prac kierowcy ciągnika rolniczego i to także przy pracach polowych skoro -jak sama nazwa wskazuje- jest to maszyna rolnicza z przyczepami oraz zagregowanymi narzędziami rolniczymi ,które są tym sposobem przez tenże ciągnik transportowane. Na absurdalność stawianej w apelacji przez skarżącego tezy (błędu w logicznym rozumowaniu , popełnionym także przez Sąd Najwyższy w powoływanym wyroku) słusznie wskazuje w odpowiedzi na apelację sam wnioskodawca , kiedy wytyka , iż w omawianym Dziale VIII pkt 3 Wykazu równorzędnie

z kierowcami ciągników wymienieni zostali kierowcy kombajnów czy pojazdów gąsienicowych wobec których równie trudno byłoby zdefiniować jakie wykonują prace transportowe . Nie można przy tym nie zauważać, że zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy emerytalno-rentowej ,praca w warunkach szczególnych dotyczyć ma zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości , a tego rodzaju kryterium niewątpliwie występuje w pracach polowych kierowców ciągników gdzie są oni i to w szczególnie dotkliwy sposób narażeni na hałas, drgania pojazdu czy zapylenia. W końcu należy podkreślić , że w orzecznictwie Sądu Najwyższego , obok wskazywanego przez apelującego wyroku z dnia 3 grudnia

2013 r. I UK 172/13 są i takie orzeczenia , które wprost przeczą stawianej w apelacji tezie i tu tytułem przykładu wskazać można choćby na uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2013 r. III UK 6/13 LEX nr 1353233 ,gdzie wyraźnie podkreślono, że jest w pełni możliwe uznanie za pracę w warunkach szczególnych prac wykonywanych przez kierowców ciągników SKR w miesiącach kwiecień -listopad , a więc w okresie szczególnego spiętrzenia się prac polowych (w powoływanej sprawie jedynie sporne było uznanie kwalifikowanego zatrudnienia ubezpieczonego w okresie zimowym , bowiem w tym czasie wykonywał on zupełnie inne czynności). Judykatura sądów apelacyjnych wykazuje również , że zaprezentowany w jednostkowej sprawie I UK 172/13 pogląd Sądu Najwyższego nie zyskał akceptacji sądów powszechnych , czego przykładem może być wyrok Sądu Apelacyjnego

w Poznaniu z dnia 25 czerwca 2015 r. III AUa 1804/14 LEX nr 1781954 .Takie też stanowisko reprezentuje konsekwentnie tut. Sąd Apelacyjny m. innymi w jednym z ostatnich wyroku z dnia 21 stycznia 2016 r. III AUa 907/15 .

Z tych wszystkich więc wyżej naprowadzonych względów – dzieląc w zupełności stanowisko Sądu I instancji o legitymowaniu się przez wnioskodawcę S. S. wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych - na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono o oddaleniu apelacji pozwanego organu rentowego.

(...)

ZARZĄDZENIE

1/ (...)

2/ (...)

3/ (...)